

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSA Monika Koba

w sprawie z powództwa J. P.

przeciwko A. J.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji ALLIANZ POLSKA Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lutego 2013 r.,

na skutek zażalenia powoda na orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 29 września 2011 r.,

- 1. zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że w miejsce zasądzonej kwoty 600 zł zasądza kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych);**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2011 r. Sąd pierwszej instancji umorzył postępowanie w sprawie wobec cofnięcia pozwu i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł tytułem kosztów postępowania.

Sąd drugiej instancji oddalił zażalenie powoda na orzeczenie o kosztach i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zażalenie powoda do Sądu Najwyższego na powyższe rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego Sąd drugiej instancji odrzucił, jako niedopuszczalne z mocy art. 394¹ k.p.c., postanowieniem z dnia 22 listopada 2011 r. (IV Cz 424/11).

Zażalenie powoda na postanowienie odrzucające jego zażalenie Sąd Najwyższy uwzględnił postanowieniem z dnia 26 lipca 2012 r. (II CZ 84/12), uchylając zaskarżone postanowienie odrzucające zażalenie powoda i uznał to zażalenie za dopuszczalne na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 3 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy rozpoznając obecnie zażalenie powoda na postanowienie o kosztach postępowania zażaleniowego zawarte w pkt 2 sentencji postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 września 2011 r. uznał je za uzasadnione. Trafnie wywodzi żalący, że Sąd II instancji powinien zasądzić koszty postępowania zażaleniowego w wysokości 25 % licząc od kwoty stawki minimalnej 600 zł, a to z mocy § 12 ust. 2 pkt 1 w związku z § 6 pkt 3, a nie § 6 pkt 5, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Wartością przedmiotu sporu w postępowaniu zażaleniowym wszczętym zażaleniem powoda była kwota 2417 zł, co uzasadniało zastosowanie § 6 pkt 3 w/w rozporządzenia jako podstawy określenia stawki minimalnej, określonej w tym

przepisie na 600 zł. Z kolei stawka minimalna za prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym przed sądem okręgowym wynosi 25 % stawki minimalnej, nie mniej niż 60 zł.

W tej sytuacji powód zobowiązany był do zwrotu pozwanemu 25 % stawki minimalnej czyli 25 % od kwoty 600 zł przy uwzględnieniu wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu zażaleniowym, a zatem kwotę 150 zł.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie § 6 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).